

Juventut

revista juvenil alternativa

núm. 97

5 - 2011

revista de Joves
D'esquerra
Verda

60 Cts

Ningú pot
retallar
el teu
futur

índex 97

PORTERIA	3 EDITORIAL	4-5 FLAIXOS JOVES	6 Un pas petit però ferm <i>Júlia Mas</i>
7 El cost quotidià de les retallades <i>Sara Moreno</i>	8-9 Joves als pobles i ciutats. Eixos i propostes #M11	10 CIU: ara, el canvi són tisores municipals contra serveis públics <i>Pau Planelles</i>	11 Les cinc I de les centrals nuclears <i>Sergi Saladié</i>
12 CULTURA "Al final de la escapada"	13 MISCEL·LÀNIA "especial retallades"	14-15 ENTREVISTES candidats jev #M11	16 CONTRA combatem el racisme

Revista Juvenil Alternativa · Joves d'Esquerra Verda

Fundada per la JCC l'any 1977

Edició: Joves d'Esquerra Verda

Consell de Redacció: Pol Ardanuy Roca, Miquel Àngel Claveria Pérez, Marc Giménez Villahoz, Júlia Miralles de Imperial Pujol, Agustín Rossi, Pau Planelles Oliva, Gerard Sentís Garcés, Gerard Domínguez Reig, Anna Rovira Prats i Júlia Mas Maresma.

Directora: Alba Benedicto Pentinat

Redacció: Armengol, 2-8, 08003 Barcelona

Web: www.joves.cat

c/e: jovent@joves.cat

Disseny i Maquetació: www.siscubellido.com

Impressió Cevagraf · Dipòsit legal b-38.281-81 · Tirada 15.000 exemplars

Jovent expressa la seva opinió a través de l'Editorial.

Els articles signats són responsabilitat dels seus autors i autores.

A Jovent intentem escriure en un llenguatge no sexista ni discriminatori.

Jovent s'imprimeix en paper ecològic en defensa del medi ambient.

Perquè som la majoria: ningú pot retallar el nostre futur!

editorial

Ja fa anys que el debat, i el combat, polític a tot el món s'articula entre el bé comú i el benefici privat. En pràcticament qualsevol tema que marqui l'agenda pública, hi trobarem dues posicions: la defensa dels interessos de la majoria de la població contra portaveus (polítics o mediàtics) dels interessos d'una minoria poderosa i adinerada. Això ha estat més evident que mai d'ençà que la crisi econòmica augmentés la pressió que exerceix aquesta minoria sobre els serveis públics (per fer-los desaparèixer). A Europa i al món aquest debat s'ha produït entre una dreta hegemònica que, després de prometre "refundar el capitalisme", ha proposat fondre els serveis públics en forma de retallada de despesa; una socialdemocràcia rendida a la "inevitabilitat de les retallades" i la necessitat de "tranquil·litzar els mercats"; i una esquerra, habitualment en minoria, que exigeix el retorn al control públic dels sectors estratègics, la regulació i el control dels mercats i, sobretot, la irrenunciable voluntat de mantenir els serveis públics (amb la sanitat i l'educació al capdavant) com a pilar fonamental del bé comú, d'allò que beneficia la majoria de la població.

A Catalunya, hi ha qui vol construir una excepció, un imaginari segons el qual al nostre país no existeixen forces polítiques que defensin interessos minoritaris dels poderosos, resumint: a Catalunya no tenim dreta. Atesa la poca capacitat del Partit Popular d'establir aliances que el facin políticament rellevant, Catalunya semblava un país lliure de dreta política ja que CIU defensa interessos de país. A Catalunya no hi ha ni rics ni pobres, ni treballadors ni especuladors... només semblen existir defensors dels interessos comuns del país i la resta (que solen coincidir, segons la dreta política i mediàtica, amb tots aquells que no compartim aquesta anàlisi).

Tres mesos de govern de CIU han donat proves suficients que, oh sorpresa!, no érem tan diferents en aquest aspecte. Reducció d'un 20% del pressupost dels instituts públics i nous concerts a escoles privades de l'Opus Dei, tancament de plantes senceres d'hospitals públics, reducció de plantilla a sanitat i educació, el conseller de Salut (expresident de la patronal de mútues privades, tot sigui dit)

recomanant a tothom que contracti una assegurança privada i regal fiscal en forma de supressió de l'Impost de Successions per a les 500 famílies més riques de Catalunya. Els rics paguen menys impostos, la majoria de catalans i catalanes tenen menys i pitjors serveis públics; retallem el bé comú, ampliem el benefici privat.

I, a més, ja han anunciat el proper pas: "l'Administració, també la local, ha de reduir la despesa" o, portat a la concreció, "reduïrem els serveis públics també als ajuntaments". La "nostra" dreta, CIU, té la justificació: "no tenim alternativa perquè l'Estat no ens paga el que ens toca" i, si bé l'Estat dóna motius més que suficients per fer aquesta afirmació, és igual de cert que ha estat CIU qui ha pactat totes les rebaixes fiscals (als rics) amb Madrid, i qui retalla ingressos dels impostos que gestiona la mateixa Generalitat posant en dubte la viabilitat econòmica dels serveis públics per, després, retallar-los.

Aquest 22 de maig tenim unes eleccions locals que es disputen en aquest terreny: els portaveus d'una minoria poderosa que vol ampliar el seu benefici retallant el benestar de la majoria de catalans i catalanes, els desorientats que donen cops a cegues a dreta o esquerra i aquells homes i dones que volen fer dels serveis locals un pol de resistència dels drets adquirits. Això no és un crit abstracte, això pot ser la diferència entre la universalització de beques menjador o la teleassistència a les persones grans o la desaparició d'aquests serveis, per posar només dos exemples del que està en joc en aquestes eleccions.

Aquest proper 22 de maig, la decisió està en mans de la majoria treballadora de catalans i catalanes. És per això que fem una crida a defensar els nostres interessos perquè són els interessos de la majoria, perquè els interessos de la majoria de catalans i catalanes són els veritables interessos del país. Els homes i les dones de la coalició ICV-EUiA volem ser el canal d'expressió dels interessos d'aquesta majoria, d'aquest país que no està disposat a deixar-se robar els drets i el futur per una minoria cobdiciosa ni pels seus portaveus polítics.

La Plataforma per una fiscalitat justa, ambiental i solidària rebutja la rebaixa fiscal als rics en l'Impost de Successions

JEV, juntament amb 24 entitats més, participa d'aquesta plataforma que considera inadmissible que es beneficiï una petita minoria privilegiada en uns moments en què, per part del Govern, s'estan aplicant fortes retallades socials en educació i sanitat que afecten la gran majoria dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

JEV de Barcelona celebra la inauguració del monument de record al col·lectiu LGBT represaliat

Joves d'Esquerra Verda participa a la inauguració d'aquest monument, un deute històric de la ciutat amb totes aquelles persones que van veure limitada la seva llibertat per raó de la seva orientació sexual. El monument, impulsat per la regidoria de Drets Civils, encapçalada per ICV-EUiA, se situa al Parc de la Ciutadella.

JEV celebra l'aprovació al Congrés d'un Impost de les Transaccions Financeres

JEV recorda que a l'Estat espanyol la Fundació Idees ha estimat que podrien ser uns 6.300 milions d'euros de recaptació anual. Però, més enllà de la recaptació, l'Impost tindria un fort impacte en la reducció de tota l'activitat financera especulativa, que en bona mesura ha estat la causant de la crisi econòmica.

JEV se suma a la mobilització sindical en defensa dels serveis públics i contra les retallades de CiU

Joves d'Esquerra Verda participa en la mobilització convocada unitàriament pels sindicats en defensa dels serveis públics davant de les retallades salvatges i continuades que el govern de CiU, presidit per Artur Mas, està duent a terme especialment en els àmbits de la sanitat i l'educació públiques.

JEV s'adhereix al manifest unitari contra la presència de l'exèrcit al Saló de l'Ensenyament

Joves d'Esquerra Verda s'ha adherit al manifest "Desmilitaritzem l'educació", amb el qual un grup d'entitats reclama que la presència de l'exèrcit al Saló de l'Ensenyament no és admissible, ja que és un concepte antagònic amb el d'educació perquè, entre d'altres motius, l'exèrcit transmet uns valors contraris als de pau i diàleg que haurien de regir l'educació dels i les joves.

JEV commemora la II República i reclama que el 14 d'abril sigui festa estatal com a "Dia de la Memòria"

L'organització juvenil insta a instar CiU a "complir l'Estatut i la Llei del Memorial Democràtic" i a convocar un acte institucional de commemoració del 80è aniversari de la II República. "Volem una societat democràtica que mantingui en la memòria els qui han lluitat pels drets que avui tenim", va recordar el coordinador nacional Miguel Angel Díaz.

JEV participa a la jornada de commemoració dels 35 anys de la RASD

JEV participa a la concentració organitzada a la plaça Sant Jaume per l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sàhrai per denunciar la violació dels drets humans per part del govern marroquí i la responsabilitat de l'estat espanyol en la situació actual del Sàhara Occidental.

JEV s'oposa frontalment a les retallades contra la Universitat Pública

La sectorial d'universitats de JEV considera que "amb aquest context de crisi econòmica no ens podem permetre més retallades, amb un 40% d'atur juvenil hem de garantir l'accés igualitari del jovent a l'educació superior, sobretot perquè la investigació i la recerca han de ser una prioritat per sortir de la crisi i deixar enrere l'actual precari sistema productiu".

JEV assisteix al 30è aniversari de l'Associació Catalana d'Expresos Polítics del Franquisme

Una delegació de l'organització juvenil participa a l'acte "Memòria i justícia contra la impunitat i l'oblit" i denuncia que "la dreta vol desmantellar la memòria ja que no aclareix quin futur vol pel Memorial Democràtic".

Associació
Catalana
d'Expresos
Polítics

30 anys
sense defallir

JEV denuncia que "el govern dels millors es vol carregar l'escola pública"

JEV, coincidint amb la valoració dels 100 dies de govern de CiU, denuncia davant del Departament d'Ensenyament la política aplicada al sistema educatiu, des de la proposta dels uniformes fins a la retallada d'un 20% del pressupost. L'acció va portar per títol "Irene Rigau: no progressa adequadament. "Els millors" contra l'escola pública".

UN PAS PETIT PERÒ FERM

en el dret a vot de les persones migrades

El proper 22 de maig hi ha convocada una nova cita electoral, aquesta vegada per escollir els i les que seran els nostres representants als ajuntaments. En aquests comicis, per fi, hi podrà participar una part de la població que fins ara havia estat marginada a l'hora d'exercir el dret a vot. Als ciutadans estrangers de la Unió Europea s'hi sumen aquells que, procedents de Bolívia, Xile, Colòmbia, l'Equador, Islàndia, Noruega, Nova Zelanda, el Paraguai i el Perú compleixin una sèrie de requisits: ser majors de 18 anys i no estar privats del dret al sufragi actiu, estar inscrits al padró municipal, tenir en possessió l'autorització de residència a Espanya i haver-hi viscut un mínim de 5 anys.

Aquestes persones, però, no han estat incorporades directament al cens electoral sinó que, mesos abans dels comicis, s'han hagut d'informar de tota la burocràcia prèvia necessària per tal de poder-se donar d'alta al cens electoral.

Aquesta incorporació, no només necessària, sinó imprescindible, dels nous votants deixa un regust agre dolç als defensors fermes i convençuts de la democràcia, de la cohesió social, de la igualtat de drets i deures de tots els ciutadans i les ciutadanes.

Agre perquè encara són molts els que, formant part dels diferents municipis; treballant-hi, vivint-hi, portant els seus fills a les escoles, anant al bar a fer el cafè, a la plaça a fer la compra, al centre cívic... no podran exercir aquest dret. Alguns no podran per procedència (si només poden votar aquells amb convenis de reciprocitat, què passa amb els immigrants que provenen de països amb dictadures?, per exemple), d'altres per requisits, i un tercer grup que tot i poder per procedència i requisits no ha arribat a temps d'inscriure's en el cens o d'aconseguir tota la documentació necessària.

Dolç perquè és un pas important, esperançador, en el camí cap a la radicalitat democràtica, del qual encara ens queda molt per recórrer.

No ens hem de deixar, però, embriagar per aquesta dolçor. Que gran part de la població catalana no disposi de drets polítics és un error per les conseqüències negatives que això comporta. I no només per als afectats directament, sinó per al conjunt de la ciutadania.

No tothom però comparteix aquest model de societat cohesionada, participativa, respectuosa, tot el contrari. No són pocs els partits que destil·len racisme en els seus discursos i impregnen les seves propostes de discriminació, incitant a la ràbia i l'odi. N'hi ha alguns que ho fan més explícitament, de forma descarada, estigmatitzant l'immigrant, a través de prejudicis i estereotips que les dades desmenteixen i d'altres que ho fan de forma més encoberta.

Per això hem de ser molts els que el pròxim dia 22 de maig a les urnes, i també cada dia a les nostres vides, a les nostres accions quotidianes, apostem per les persones i els seus drets, per una societat justa i cohesionada.

Júlia Mas Maresma
Responsable d'Immigració JEV

El cost quotidià de les retallades

El context actual es caracteritza per una crisi econòmica i una retallada social evitables. En qualsevol cas, el cost quotidià d'ambdues no és el mateix per a tota la ciutadania. Des d'una perspectiva sociològica emergeixen tres reflexions al respecte.

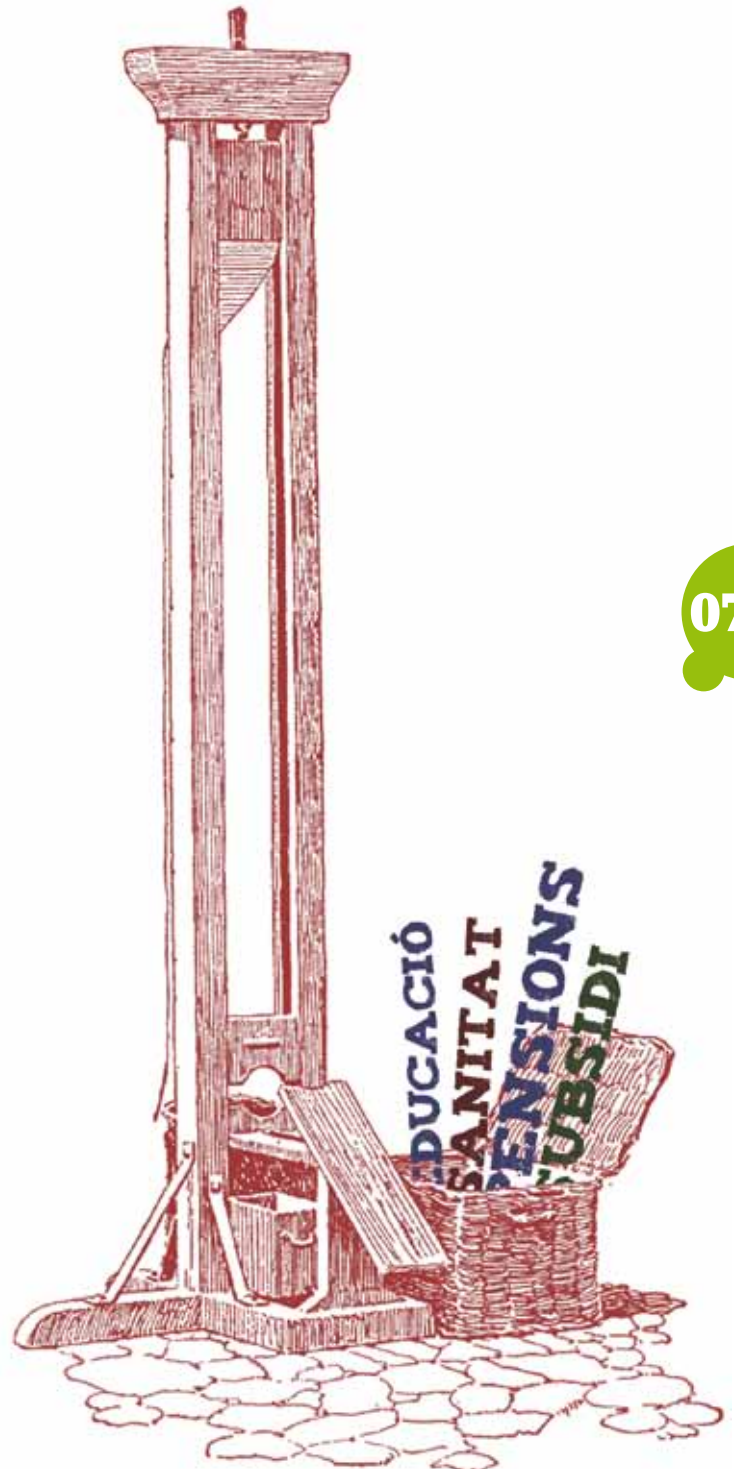
En primer lloc, cal recordar que les classes socials existeixen. En època de vaques grasses les classes socials tendeixen a diluir-se en l'imaginari col·lectiu atesa l'eufòria que suposa l'ocupació estable i la facilitat d'accés al mercat de consum. L'eufòria dura fins que arriba una època de vaques flaques. Aleshores, més enllà de la classe subjectiva (allà on s'ubiquen les persones) emergeix la classe objectiva (allà on ens ubiquen les variables sociològiques). Si en època de vaques grasses la majoria de la població s'ubica subjectivament en la classe mitjana, la crisi sacseja a la ciutadania i li recorda el seu origen de classe. La realitat és més tossuda que la voluntat: encara que la majoria de la població es considera de classe mitjana, la crisi fa emergir la importància del nivell d'estudis, l'ocupació i els ingressos.

Conseqüentment, en segon lloc, cal recordar que el cost quotidià de les retallades no és igual per a tothom. La classe social, però també el gènere, l'edat i l'ètnia marquen clarament les oportunitats d'accés als recursos. Per això, més que en època de vaques grasses, cal tenir present el cost quotidià de les retallades socials.

Per aquesta raó, en tercer lloc, cal seguir reivindicant la dimensió pública de la vida quotidiana front l'exclusivitat de les grans reformes estructurals econòmiques. Sovint es considera que el que passa dins les cases de la població no és apta a la regulació política. La polèmica entorn dels uniformes a les escoles ha traslladat el debat polític a un nivell més quotidià. Però, per què la societat tolera un debat sobre com s'ha d'anar vestit a l'escola i no toleraria un hipotètic debat sobre com s'ha de repartir el treball domèstic entre els membres d'una família? Per què socialment considerem més important com van els nens i les nenes vestits a les escoles que no pas que hi arribin descansats, alimentats i nets?

La hipòtesi és que la societat continua sobrevalorant el que passa a la vida pública en detriment del que passa dins l'esfera domèstica. Només així, s'explica la major preocupació social per la roba dels nens i les nenes que pel treball que suposa vestir-los al matí. Un treball que forma part del treball domèstic i el treball de cura. Un treball que segueix sense rebre el reconeixement social i econòmic que es mereix i, per tant, segueix generant desigualtat social en la mesura que es considera una responsabilitat femenina.

Sara Moreno Colom
Professora de Sociologia
al Departament de Ciències Polítiques de la UAB

JOVES ALS POBLES CIUTADANIA

La joventut és una etapa plena de ciutadania en què les persones adquireixen i posen en pràctica els seus drets i deures socials. La joventut no es defineix com allò que no és, sinó com allò que és: el procés a través del qual cada persona defineix el seu projecte vital dins el context social. En el context actual (caracteritzat per la precarietat laboral, les dificultats d'accés a l'habitatge, l'afebliment de la protecció social, etc.) hi ha una major diversitat de trajectòries i, al mateix temps, majors dificultats per posar en pràctica l'exercici de la plena ciutadania.

Per tant, darrere la independència que suposadament defineix les persones adultes hi trobem el veritable quid de la qüestió; l'accés als recursos socials, polítics, econòmics i culturals necessaris per exercir la ciutadania. Així, podem dir que el que converteix el jovent en ciutadans i ciutadanes no és la possessió d'una sèrie de drets sinó activar-los en la pràctica.

Volem exercir la nostra participació en la societat i també tenim dret a equivocar-nos, a aprendre, a gaudir del nostre oci, a desenvolupar el nostre projecte de vida de manera autònoma, a associar-nos, participar...

Cal lluitar contra l'individualisme que ha dut la gent jove a esdevenir un target o grup de consumidors/es, enlloc de ser aquell col·lectiu capaç de ser idealista, crític i renovador. Ser jove ha de ser també el dret a pensar en el col·lectiu en lloc d'en l'individu, de liderar la defensa d'allò que és públic i de tothom, de tenir una visió global i actuar en aquells conflictes que es tenen més a prop.

Hem de trobar solucions integrals; és a dir, abraçant tots els problemes plantejats per la gent jove (tant si són competència exclusiva de Joventut com si no ho són).

EIXOS I PROPOSTES de JOVES D'ESQUERRA VERDA a les eleccions municipals 2011

1.- PARTICIPACIÓ I ASSOCIACIONISME

Cal donar veu i vot al jovent del municipi per tal d'apropar les polítiques a la població i crear dinàmiques i processos per facilitar la intervenció dels/les joves en les polítiques de joventut, perquè continguin una alta intensitat democràtica per poder construir col·lectivament cultura participativa i facilitar que les persones joves puguin vincular-se i formar part dels processos de presa de decisió: personalment, per construir el propi projecte de vida, i col·lectivament, per incidir en les relacions i l'entorn que les envolta. En aquest sentit, és clau la predisposició de l'administració a cedir realment poder en la capacitat de decisió sobre els afers públics i a potenciar la corresponsabilitat en les actuacions.

- Demanarem els canvis en la llei electoral per tal de reconèixer el dret de vot als 16 anys d'edat.
- Establirem espais d'informació, assessorament i acompanyament específic d'associacionisme o grups informals de participació.
- Suport material (econòmic, espais, serveis tècnics, recursos, difusió) a joves associats/es o grups no formals de joves per al desenvolupament de projectes d'àmbit local.
- Establirem espais d'interlocució i participació aprofitant l'ús de les eines web 2.0 per establir uns canals de participació més propers a la seva realitat.
- Ampliarem i adaptarem els horaris dels equipaments públics per facilitar la participació.
- Instal·larem espais informatius als centres d'afluència juvenil: centres esportius, biblioteques, centres culturals, per tal d'acostar-hi la informació.
- Potenciarem i donarem suport a les entitats de lleure que realitzen tasques socials des del voluntariat.
- Donarem a conèixer a la resta de la societat el paper de les entitats juvenils com a democratitzadores de la nostra societat.

- Realitzarem activitats que es visualitzin a tot el municipi, en les quals els i les joves siguin els principals protagonistes.
- Oferirem formació a les entitats per tal de facilitar i millorar la seva tasca.
- Fomentarem la participació de dones joves en espais de decisió local (consells municipals, consells de joventut...) amb accions positives.
- Fomentarem l'associacionisme entre els col·lectius de persones joves migrades i promourem la seva participació en els espais locals de participació.
- Dotarem els consells de joventut de pressupost directe per fomentar la cogestió d'equipaments i activitats.

2.- EDUCACIÓ

La formació integral de la persona i l'educació en els valors s'han d'entendre en el seu sentit més ampli, que inclou des de l'educació acadèmica i en l'àmbit familiar fins a l'associacionisme, l'educació en el lleure, la formació en l'esport, la llengua i la influència dels mitjans de comunicació, entre d'altres.

Cal entendre els/les joves no únicament com a receptors/es dels valors, sinó també com a veritables protagonistes en les tasques de sensibilització social, com a col·lectiu capaç d'aportar i de materialitzar les idees més innovadores en aquest camp. Quant als valors principals que s'han de treballar són: el civisme, la solidaritat, el respecte per la diferència, la defensa dels drets humans, la salut, la igualtat, el medi ambient, el consum responsable.

- Dotarem d'equipaments necessaris per al desenvolupament correcte del temps d'estudi: biblioteques, aules d'estudi, ciberespais, etc.
- Fomentarem els valors coeducatius i el llenguatge i les pràctiques no sexistes ni racistes a l'escola.
- Ampliarem els horaris dels equipaments educatius (on hi hagi aules d'estudi) en èpoques d'exàmens. Especialment en horari nocturn.

- Obrirem línies d'incentivació estudiantil: premis, beques, etc. que fomentin noves inquietuds i interessos en el jovent.
 - Facilitarem l'ús d'equipaments públics, com escoles o instituts, fora de l'horari d'ús habitual per a la realització d'activitats extraescolars, fomentant, a la vegada, la pràctica de patis oberts.
 - Realitzarem programes de tallers i cursos com una forma activa de temps d'oci juvenil, amb continguts d'interès juvenil.
 - Facilitarem la mobilitat en transport públic fins als espais d'estudi propers: universitats, escoles, instituts...
 - Farem convenis de col·laboració entre el consistori i estudis post-obligatoris, així com pràctiques formatives o formacions concretes.
 - Dotar de sales d'accés a noves tecnologies gratuïtes i públiques.
 - Vetllar per poder dotar de connexió wi-fi tota la població.
 - Vetllarem pel desplegament dels Plans educatius d'entorn.
 - Realitzarem tallers d'habilitats socials i prevenció de la violència de gènere per a joves i adolescents.
 - Realitzarem campanyes de prevenció i sensibilització entorn les relacions abusives.
 - Fomentarem les aules d'inclusió social.
 - Informarem sobre l'elecció de carreres i itineraris professionals des de la igualtat d'oportunitats.
- ### 3.- CULTURA, OCI I LLEURE
- A**postem per la creació i el foment d'activitats i serveis de difusió cultural per apropar el jovent a la capacitat creativa i el gaudi cultural i artístic. L'accés a la cultura ha de ser un dret de les persones, en tant que considerem que tothom tenim dret al lleure.
- És** un deure cívic de les administracions i de la societat en general rebutjar la doble moral de permetre que l'únic model d'oci sigui l'actual, sense apostar per un canvi real i, alhora, criminalitzar joves que en són usuaris/es. Cal fer una aposta seriosa per millorar la qualitat del tipus d'oci existent, que no posi en risc la vida dels/les joves que el consumeixen, mitjançant mesures de prevenció, informació, sanitat, mobilitat i seguretat i ofertes culturals alternatives.
- Ampliarem els horaris dels equipaments públics per facilitar la creació juvenil, garantint, alhora, l'accessibilitat als espais públics sense discriminació.
 - Obrirem els corresponents equipaments municipals a la nit per permetre al jovent gaudir d'alternatives d'oci diferents, acompanyades d'una bona difusió.
 - Fomentarem programes orientats a potenciar la creació així com incorporar joves creatius/es a les programacions culturals, des d'una política d'equitat i d'inclusió.
 - Realitzarem programacions d'activitats estables d'oci alternatiu en espais municipals amb els i les joves del municipi.
 - Difondrem i fomentarem els descomptes en consum cultural.
 - Impulsarem equipaments on els i les joves puguin desenvolupar la seva disciplina, ja sigui musical (bucs d'assaig), artística (aules-taller), noves tecnologies (ciberespais), etc.
 - Realitzarem polítiques de promoció d'artistes joves locals. Realitzarem polítiques de normalització de pràctiques culturals juvenils acostant-les a d'altres sectors de la societat; cultures que s'han considerat marginals, com els grafits, el rap, els discjòqueis o alguns estils musicals, les incorporarem a les programacions culturals.
 - Impulsarem clubs de lectura juvenil o espais de tertúlia que fomentin l'interès per la lectura.
 - Inclourem en les programacions culturals espais per a expressions artístiques d'altres cultures.
 - Crearem la figura del mediador/a en casos en què l'ús de l'espai públic creï conflictes entre diferents col·lectius com a mesura per millorar la convivència.
 - Difondrem en els mitjans públics les activitats impulsades per les associacions.
 - Fomentarem la conciliació entre els veïns i les veïnes i les diferents ofertes d'oci alternatives, mitjançant propostes com els Pactes per a la nit.
 - Fomentarem festes i activitats tradicionals i populars entre el jovent.
 - Preveurem l'obertura de centres cívics, esportius i culturals en horaris nocturns.

By Vic Goertzen

OVERNIGHT CAMPERS, hunters, fishermen and vacationers with limited time can appreciate the convenience, comfort and ready roadability of "Wild Goose." Hung low to the ground, yet with ample clearance for the back trails, it tows your car will go. Keep it packed with necessary bedding, also canned and you can get away for a

be taken when assembling the chassis frame. When notching the steel side frames to form the first bend, cut the notches accurately so the meeting edges fit snugly before welding. The gusset plates should be at least 12 in. long, and at the forward end of the drawbar where the reverse bends open the cuts made in the channel webs it's a good idea to weld in

CiU: ara, el canvi són tisores municipals contra serveis públics

10

Aquest mes d'abril s'han complert 100 dies des de la presa de possessió del nou Govern de la Generalitat de Catalunya, en mans de la dreta de Convergència i Unió (CiU) gràcies a l'abstenció parlamentària del PSC i als suports continuats del PP.

Han estat els pitjors 100 dies per al país de les últimes dècades. I és que cada dia ha sortit un membre diferent d'un Govern desgavellat a anunciar una nova remesa de tisores contra un servei públic concret i, l'endemà, a negar-ho tot anunciant una nova retallada. La sanitat, identificada bàsicament amb els hospitals de la xarxa pública, està sotmesa a un desmantellament sense precedents. És el primer cop des de la recuperació democràtica que assistim a una involució de l'Estat del Benestar sense marxa enrere si no l'aturem ja. Es tracta del programa ocult de CiU, aquelles propostes rànquies i per als rics que en campanya electoral negaven que impliquessin cap acomiadament de personal públic ni cap tancament d'hospitals, escoles, centres de serveis socials, per a joves, culturals, esportius, etc.

Així, CiU ja ha definit el gruix del mapa de les retallades. Ara, a les portes de les eleccions municipals del proper 22 de maig, Artur Mas ha encarregat als seus candidats a alcaldes i regidors que facin veure que no en saben res fins al dia 23 per esgarrapar vots a base de populisme i un canvi fal·laç, ja que molts d'aquests alcaldes i regidors de la dreta tenen responsabilitats o contactes directes amb el Govern de la Generalitat. Per tant, són executors primers de les retallades a cada municipi, a cada comarca, a cada territori, al conjunt del país.

Joves d'Esquerra Verda, a través de les candidatures d'ICV-EUiA en què participem, tenim ben clar que CiU practica la confrontació de classes socials. Es carrega l'assistència i la qualitat de la sanitat i l'educació de la majoria de la població mentre anuncia desgravacions fiscals per a les mútues a tort i a dret, la supressió de l'Impost de Successions per als 500 catalans més rics, l'eliminació del tram autonòmic que va fer el Govern d'esquerres sobre l'IRPF dels 50.000 catalans més rics, o mentre seguim assistint a la imputació de responsables de CiU per corrupció amb diners públics.

En aquest sentit, totes les retallades tenen dimensió fonamentalment municipal. Per tant, les mobilitzacions sindicals i ciutadanes contra les tisores de la dreta s'han de traduir en vots per a l'única esquerra que fa d'oposició a les institucions i al carrer: ICV-EUiA. La llista per deixar de pagar els plats bruts de la crisi és llarga: propostes de reducció de la despesa farmacèutica i els càrrecs directius, reforma d'impostos catalans i espanyols en què pagui més qui més té i més contamina o més inversió en energies renovables per tancar les nuclears.

En definitiva, el municipalisme de l'esquerra transformadora passa per propostes exactament contràries a les retallades que CiU aplica amb la crisi com a excusa. La diferència d'aquestes eleccions municipals amb les catalanes de fa 5 mesos és que comencem a estar vacunats contra aquest Govern. Ara només falta que actuem abans de fer-nos immunes a les retallades. El 22-M tots els vots tornen a comptar.

Les cinc I de les centrals nuclears

A principis de 2011 hi havia al món 441 reactors nuclears en funcionament, uns 50 en construcció i 122 de clausurats. Després de l'accident nuclear als sis reactors de Fukushima l'11 de març passat, en queden 435 en funcionament i ja en són 128 els clausurats. Aquests més de 400 reactors generen aproximadament un 14% de la demanda anual mundial d'electricitat, i un 2% de l'energia final mundial. L'edat mitjana dels reactors nuclears en funcionament al món és de 25 anys, mentre que l'edat mitjana dels reactors nuclears ja clausurats és de 22 anys. Després del desastre nuclear al Japó, al llarg de la història de la indústria nuclear civil és pot afirmar que al món hi ha un accident nuclear molt greu cada 15 anys aproximadament (Harrisburg, 1979; Txernòbil, 1986; i Fukushima, 2011).

A l'Europa-15 actualment només hi ha 2 reactors en construcció, un a Finlàndia (Olkiluoto, que porta tres anys de retard i un sobrecost de 3.000 milions d'euros) i l'altre a França. A l'Europa-25, a més dels esmentats, Romania en construeix un i Bulgària dos.

Al conjunt de països europeus hi ha diversos nivells d'implantació de l'energia nuclear. Mentre hi ha països que no tenen cap central nuclear, com ara Itàlia, Àustria o Dinamarca, (cal fer notar aquí, que cap d'aquests països té problemes amb el subministrament d'energia elèctrica per a les llars o indústries, al contrari del que el lobby nuclear vol fer creure), per altra banda, hi ha estats com el francès que tenen 59 reactors nuclears.

A l'Estat espanyol actualment hi ha 8 reactors en funcionament que sumen una potència elèctrica instal·lada de 7739MW (el 8% del total de potència elèctrica instal·lada a l'Estat espanyol), i aporten un 15% de la producció anual d'electricitat. Aquestes 8 centrals nuclears tenen una edat mitjana de 28,6 anys. Per altra banda, a l'Estat espanyol hi ha dos reactors nuclears clausurats: el de Vandellòs I, que va funcionar durant 17 anys (entre 1972 i 1989, quan va patir un accident que va motivar el seu tancament definitiu), i el de José Cabrera (Almonacid de Zorita), que ho va fer durant 38 anys (des de 1968 fins 2006).

Per analitzar l'impacte que té l'energia nuclear, tant a nivell estatal com local, proposo fer-ho des del que anomeno "Les cinc I de les centrals nuclears".

Injustes. La indústria nuclear civil es basa en la socialització costosa i la privatització beneficis. Això és, que la construcció (almenys una part important), el desmantellament i la gestió dels residus radioactius (per als que encara no hi ha una solució), van a càrrec públic. Efectivament, una part de la construcció de les centrals nuclears de l'Estat espanyol es va pagar públicament. L'Estat espanyol, a mitjans de la dècada de 1980, va iniciar el rescat financer del sector elèctric, "que, senzillament estava quebrado" (Carlos Solchaga, ministre d'Indústria i Energia, 1982-85 i ministre d'Economia, 1985-1993; El Siglo, 25-09-2005), pagant a les empreses elèctriques durant vint anys una quantitat total de 4.200 milions d'euros. Per altra banda, el cost del desmantellament de les centrals nuclears i de la gestió dels residus radioactius recau sobre els consumidors que, a través d'un recàrrec en el rebut de l'electricitat, financen des de 1984 a l'empresa pública ENRESA, encarregada de dur a terme aquestes tasques. I cal tenir en compte que una central nuclear factura diàriament uns 600.000 euros, 220 milions d'euros al cap de l'any.

Ineficients. De l'escalfor generada per la fissió de l'urani, només se n'aprofita el 35% per generar electricitat. La resta, el 65%, es llença en forma de vapor o aigua calenta. A més, com que les centrals nuclears estan lluny dels principals centres consumidors d'electricitat, implica que hi hagi un 15% de pèrdues d'electricitat durant el transport, els intercanvis de tensió i la distribució. Per tant, per cada 100 unitats d'energia que entra al sistema de generació elèctrica nuclear, al consumidor final només n'hi arriben 30, depenent de la distància entre generació-consum i de l'estat de la xarxa de transport.

Insegures. Com s'ha dit, la mitjana de tancament de les centrals nuclears al món és de 22 anys (una mica més a Europa, entre 24 i 25 anys). A Catalunya, Ascó I (29), Ascó II (26), Vandellòs II (24) estan entrant en una edat crítica des d'aquest punt de vista. A l'edat crítica que tenen aquestes tres centrals nuclears, s'hi ha de sumar la manca de manteniment i el

deteriorament de la cultura de seguretat (Informe del Consejo de Seguridad Nuclear de 2005, a partir incident corrosió sistema refrigeració a CN Vandellòs II), i la precarietat laboral derivada d'uns elevats nivells de subcontractació (un 60% de la plantilla en el cas de les tres centrals nuclears instal·lades a Catalunya). Tot plegat comporta que les centrals nuclears de l'Estat tinguin cada cop més un elevat número d'incidents. Especialment greu és el que succeeix en el cas de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs, que representen un 40% del total de la potència nuclear de l'Estat, i en canvi tenen en els darrers anys un 60% del total d'incidents, a més d'haver patit tres dels quatre accidents més greus en la història de la indústria nuclear espanyol (Incendi a la sala de turbines de la Vandellòs I, al 1989; corrosió del sistema de refrigeració de la Vandellòs II, al 2004; i fuita radioactiva a les centrals d'Ascó, al 2007).

Inútils. A 31 de desembre de 2010 a l'Estat espanyol hi havia un total de 97.447 MW de potència elèctrica instal·lada (dels quals se'n poden considerar uns 75.000MW d'útils, sempre disponibles), mentre que la màxima demanda històrica de potència elèctrica es va registrar el 17 de desembre de 2007 amb 44.876MW. Com s'ha dit, la potència elèctrica que representen les centrals nuclears a l'Estat espanyol no arriba als 8.000MW. Des d'aquest punt de vista, demà mateix es podrien apagar totes vuit centrals nuclears i el subministrament d'energia elèctrica no patiria cap alteració. A més, la potència elèctrica nuclear de l'Estat espanyol és fàcilment suplantable, si hi ha voluntat política, és clar, amb altres fonts d'energia renovable. I a més, es pot fer ben fet, com a Alemanya que en pocs anys ha instal·lat més de 15.000MW d'energia solar fotovoltaica, on un 75% està sobre teulada o integrada en sistemes urbans i són propietat de ciutadans, ajuntaments, cooperatives, etc...

Impactants. Les centrals nuclears no signifiquen progrés per al territori on estan instal·lades. Efectivament, el municipi d'Ascó (Ribera d'Ebre) pateix un retrocés demogràfic, de l'ordre de 12 habitants menys cada any, des de l'any 1986, just després de posar-se en marxa les centrals nuclears. A més, la comarca de la Ribera d'Ebre és la comarca amb major PIB/càpita de Catalunya, i en canvi, està situada entre la 28a i la 34a en Renda Familiar/càpita, i és la comarca que presenta un percentatge més elevat de població que viu en la pobresa (un 17,4%, segons l'Anuari de la Pobresa 2002 de Caixa Catalunya). Per tant, i tenint en compte tot l'exposat anteriorment, el millor que podríem fer com a societat és tancar les nuclears el més aviat possible.

Sergi Saladié Gil
Portaveu de la Coordinadora Anticementiri
Nuclear de Catalunya (CANC).
Geògraf i professor a la Universitat Rovira i Virgili
sergi.saladie@urv.cat

“La mort digna és un dret adquirit quan s'ha viscut dignament”

AL FINAL DE L'ESCAPADA

d'Albert Solé

L'Albert Solé traça un retrat perfecte d'una persona que va estar condemnada a mort, torturada, empresonada, exiliada. Que va lluitar per la llibertat d'escollir en vida, i també a l'hora de morir. Ens presenta la mort digna d'un home digne.

Miguel Núñez va afrontar la seva mort com un combat més. El lluitador irreductible que va passar-se la vida perseguint utopies, s'entrega a la seva última lluita: la mort digna. I s'entrega a aquesta amb la mateixa energia infatigable com quan ho feia contra el franquisme.

“Al final de l'escapada”, d'Albert Solé, no és només un documental sobre la mort digna; també és molt més que un film sobre el sentit de la memòria històrica. Miguel Núñez ens explica que morir dignament és una causa més, convertint la seva pròpia mort en un acte d'afirmació. Ell, que va jugar-se la vida una vegada i una altra per la justícia social, ens ensenya

com la lluita per tenir una mort digna no és una lluita diferent, és la mateixa. En paraules seves: “si no hi ha llibertat per a morir, no hi ha llibertat per a viure, i viceversa.”

No hi ha res més alentador que conèixer la història, la motivació i l'humor d'aquest heroi en els temps que ens toquen viure. El millor homenatge que podem fer al Miguel Núñez i a tota la seva generació que va lluitar pels nostres drets i llibertats des de la clandestinitat i les presons, és plantar cara avui davant el desmatelament de l'estat del benestar. Com diu el mateix Marcos Ana al documental: “no es pot passar pàgina sense abans haver-la llegit”

FITXA TÈCNICA

Direcció: **Albert Solé**
 Guió: **Albert Solé**
 Producció: **Minimalfilms**
 Intervenien: **Evo Morales, Pasqual Maragall, Marcos Ana, Agustín Ibarrola, i el mateix Miguel Núñez**

Premi del Públic al Festival de Màlaga 2011.

Als cinemes Alexandra, Barcelona
 Més que recomanable, és una pel·lícula obligatòria.
www.alfinaldelaescapada.es

Recomanem també: “Mil Vidas Más”, de Pepe Gálvez i Alfonso López amb la col·laboració de Joves d'Esquerra Verda, Premi Nacional de Còmic de Catalunya.

En aquesta secció hi trobaràs barbaritats i curiositats del món de la política. Ens en pots enviar els teus suggeriments i les publicarem al següent número: jovent@joves.cat

Boques!

"Evidentment que garantirem el sistema de salut, el públic també"

Artur Mas,
President de la Generalitat.
Lapsus linguae?

"Som partidaris que hi hagi algun tipus d'estímul per a la gent que contracta mútues"

Francesc Homs,
portaveu del govern.
Diaridegirona, 19/1/11
#usfelicitociu

"Els metges estan més preocupats pels seus ingressos que per la sanitat"

Boi Ruiz, Conseller de salut
11/4/11, Europapress
Motiu de cesse.

"No es pot retallar ni prestacions ni qualitat."

Punt 128 del programa electoral de Sanitat de CIU.
Novembre 2010
CIU: amb il.lusió.

"Vull un president que no li tremoli la mà"

Els matins de tv3, 15/4/11
Pilar Rahola, tertuliana.
Quan agafi les tissors???

"Quan veig les imatges de la Plaça Sant Jaume penso: som mediterranis i ens va molt bé això de sortir al carrer a pegar quatre crits"

Maria de la Pau Janer
Els matins de Tv3
16/4/11
D'un altre "Planeta".

"Aprimar l'administració no serà ni mossos, ni metges, ni mestres"

19/5/10 Oriol Pujol, President de CiU al Parlament.
Com va dir-li el seu company Artur "de tant en tant la pot encertar"

miscel·lània

ESPECIAL #retalladesciu

L'Avui. 06/04/11

"Mas compleix i elimina l'impost de successions"

VS

20 Minutos. 06/04/11

"366 grandes evasores fiscales españolas escapan de Hacienda".

Destaquem:

Resplador Trias, no el deixis entrar!

Comença el canvi, comencen les retallades

facebook

comença el canvi

les retallades socials d'en Mas

#algúhadit:

**JANET
SANZ
CID**

NÚMERO 4 PER BARCELONA.
27 anys, llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració i actualment es troba cursant el 3r curs de Dret, ambdues a la UPF. Coordinadora Nacional de Joves d'Esquerra Verda.
Facebook.com/janet.sanz.cid
@janetsanz

JEV ocupa per primera vegada una possible posició de sortida a la llista d'ICV-EUiA de Barcelona. Per què?

●●● Joves d'Esquerra Verda és, i ha estat sempre, una organització que ha treballat intensament el territori, però especialment en la nostra ciutat sempre hem tingut un paper destacat. JEV s'ha caracteritzat per tenir una forta presència al carrer, un contacte directe i constant amb les entitats i associacions de la nostra ciutat, així com una participació decidida en plataformes juvenils com per exemple, el Consell de la Joventut de Barcelona (CJB). Però a més, hem estat capaços de traduir totes les seves reivindicacions i les seves accions en propostes que hem portat a les institucions, i en concret a l'Ajuntament de BCN.

●●● D'altra banda, JEV ha desenvolupat campanyes amb un fort impacte a la ciutat i en el si de la nostra coalició, esdevenint punta de llança sobre molts posicionaments. Per exemple, la campanya contra l'ordenança del civisme, ja que aquesta penalitza situacions d'arrel social com la mendicitat o la prostitució i nosaltres no creiem en el populisme punitiu que tant PSC i ERC com CIU i PP han impulsat conjuntament a la nostra ciutat.

Què pot aportar Joves d'Esquerra Verda a la candidatura de la coalició i a la ciutat de Barcelona?

●●● La presència de joves de JEV a la llista d'ICV-EUiA aporta una nova visió de la ciutat, la incorporació de noves demandes i noves reivindicacions de la gent jove de Barcelona. Cal incloure els nostres problemes a l'agenda perquè necessitem unes polítiques noves, diferents, gestionades des de la proximitat i amb la participació de tots i totes nosaltres. JEV volem ser la veu de la gent rebel, inconformista, de lluita però també d'esperança

Quins són els reptes del jovent barceloní i com se'ls pot fer front?

●●● La crisi internacional, com no podia ser d'una altra manera, també ha colpejat el jovent barceloní. Tenim una taxa d'atur a la ciutat al voltant del 40% i la precarietat i la temporalitat continuen sent els principals enemics per desenvolupar el nostre projecte de vida autònom, per emancipar-nos. Necessitem una institució que faci de contrapès a les retallades impulsades tant pel govern de l'estat de la mà del PSOE, com pel govern de Catalunya de la mà de CIU. Necessitem un Ajuntament fort que aposti per la despesa social, i que no accepti retallades a la ciutat ni en sanitat, ni en educació, ni en serveis socials.

●●● Per això, exigirem una clara aposta per la creació d'ocupació juvenil en la contractació pública, a través de mesures d'acció positiva que ens situin al bell mig de les polítiques de promoció econòmica. Així com que l'Ajuntament aposti clarament per la formació en sectors de futur com les energies renovables, la lluita contra el canvi climàtic, o el desplegament de serveis d'atenció a les persones. Tanmateix, exigirem que el 50% de les noves promocions en habitatge social siguin per a promocionar el lloguer o altres formes d'ús que ens permetin tenir un habitatge digne sense haver d'endeutar-nos de per vida.

El 22-M el jovent barceloní plantarem cara a la dreta, perquè NINGÚ POT RETALLAR EL NOSTRE FUTUR!

candidats joves #22M

**JORDI
MANILS
TAVIO**

CANDIDAT A L'ALCALDIA DE MONTMELÓ
27 anys, tècnic municipal i assessor en comunicació per a diversos empreses i organitzacions.
www.jordimanils.com
facebook.com/jordimanils
@jordimanils

Encapçales una llista amb força possibilitats d'obtenir l'alcaldia. Quines perspectives teniu?

●●● Tenim una tendència clara a l'alça i una sèrie d'indicadors molt positius, estem molt il·lusionats però volem mantenir la cautela. Després de 28 anys de governs del PSC, la gent vol un canvi però no serà fàcil. El nostre objectiu és fer aquest canvi, desplegar polítiques d'esquerres i ecologistes, i millorar en participació i transparència, tant si guanyem les eleccions com si no.

Portes molts anys militant a Joves d'Esquerra Verda. Què podràs aprofitar de tot el que has après siguin quins siguin els resultats del 22 de maig?

●●● Vaig començar a participar a JEV amb 18 anys, a la universitat. Aquí és on he après els meus valors, el meu sentit crític, he après a mirar-me el món on visc i a rebel·lar-me contra allò que considero injust. JEV ha estat, sens dubte, la meua escola de valors, però més enllà d'això, a JEV hi he trobat persones meravelloses que han anat omplint els racons de la meua vida i aportant-me també les seves vivències i experiències. He après a fer valer les meves idees, a escoltar les dels demés i a debatre, a esforçar-me, a treballar en equip... He après que no hi ha res impossible. Finalment, JEV m'ha demostrat que els joves no hem de ser, necessàriament, ni floreros decoratius, ni freaks que facin excèntricitats. Els joves hem de fer política per canviar el món.

Quins són els reptes del jovent de Montmeló i com se'ls hi pot fer front?

●●● El més important és tractar la gent jove com a ciutadans de primera, i no marginar-los o criminalitzar-los. La seva participació i implicació dependrà en gran part d'això. Montmeló requereix d'un Centre Juvenil, i el posarem en marxa, però ho farem amb el Consell de Joves, i de manera autogestionada, fent-ne responsables els joves usuaris.

D'altra banda, les xifres d'atur juvenil són vergonyoses. Cal fer inversió i regulació específica per a trencar aquesta dinàmica, i estem convençuts que l'Ajuntament pot fer-hi molt més. Haurem de fer una aposta seriosa i decidida per la formació i capacitat de les persones aturades.

CARLES RODRÍGUEZ

CANDIDAT A L'ALCADIA DE VILADECAVALLS
26 anys, estudis en Sociologia i Ciències del Treball.
Assessor comarcal.
facebook.com/crodriguezherencia
@carlesrod
www.carlesrodriguez.com

Cap de llista d'ICV-EUiA i president d'ICV a Viladecavalls. Com afrontes aquest repte?

●●● L'afronto amb molta il·lusió. Tenim un equip amb moltes ganes de treballar, molt jove, amb moltes inquietuds i molt representatiu del que és el nostre poble. És per això que vam pensar que "nous aires per a Viladecavalls" seria el lema que millor ens representa. Després de 18 anys de governs de CiU, cal un canvi de persones i de polítiques a l'Ajuntament.

Malgrat ser molt jove fa temps que treballes pel poble i participes a Joves d'Esquerra Verda. Com has arribat fins aquí?

●●● Vaig començar militant als 18 anys a l'agrupació local d'ICV i a Joves d'Esquerra Verda de la UAB. El 2003 vaig ser el número 3, el 2007 el dos i la meua "estrena" com a regidor, i ara l'agrupació local va escollir-me com a cap de llista. Jo sempre dic que aquests 4 anys com a regidor he fet un màster de política municipal. Si arribés a ser alcalde seria l'hora de posar-ho en pràctica.

Quins són els reptes del jovent de Viladecavalls i com se'ls pot fer front?

●●● Penso que els reptes dels i les joves són pràcticament els mateixos a Viladecavalls i arreu. Estem vivint un moment històric, un moment d'impàs en què els joves ens juguem molt. Tal com diuen Hessel, Navarro i molts d'altres, cal que els joves lluitem perquè tot allò que els nostres avantpassats van aconseguir no ens ho prenguin. Aquesta lluita ara serà la de la defensa dels serveis públics i la democràcia. I què millor que actuar localment al teu municipi i pensar globalment, per construir un món millor.

GABINO MARTÍNEZ MUÑOZ

Número 5 per TARRAGONA
facebook.com/gabinomm
@gabinotarragona

"Cal centrar les polítiques adreçades als i les joves en aquells àmbits que promoguin la plena participació activa, l'autonomia, el desenvolupament i la convivència dels joves, allí on viuen i indistintament dels orígens o situació personal. Així doncs, per exemple, qualsevol jove amb limitacions físiques ha de poder accedir a qualsevol espai adreçat a joves."

VICTOR CATALÁN CASAS

Número 4 per BLANES
facebook.com/victorcata
@victor_catalan

"Volem entrar amb força a l'Ajuntament de Blanes per defensar els drets i deures dels joves blanencs i de la selva marítima. S'han despilfarrat milions d'€ en moltes inversions, i cap ni una ha sigut en pisos per a joves, en equipaments juvenils, en millora dels equipaments educatius... L'Ajuntament de Blanes (CiU+PP+PDB), amb el suport d'ERC, s'ha dedicat a perseguir la cultura popular juvenil, ha prohibit els correafocs, els correafocs, ha tancat el casal juvenil i centre creatiu Morralla,... i ara vol carregar-se el festival Sa Costa Barrakes. Perquè ser jove no és un delictes."

ANNA MARTÍN CUELLO

Número 2 pel PRAT DE LLOBREGAT
@AnnaMCuello

"ICV-EUiA del Prat apostem perquè les polítiques adreçades als joves, des de tots els àmbits (formació, oci, cultura, habitatge, etc.), han de continuar sent prioritàries per a la nostra ciutat i organització política. Defensem que les accions concretes han de fer possible l'objectiu d'emancipació i afavorir la participació del jovent en les coses de la seva ciutat, el Prat"

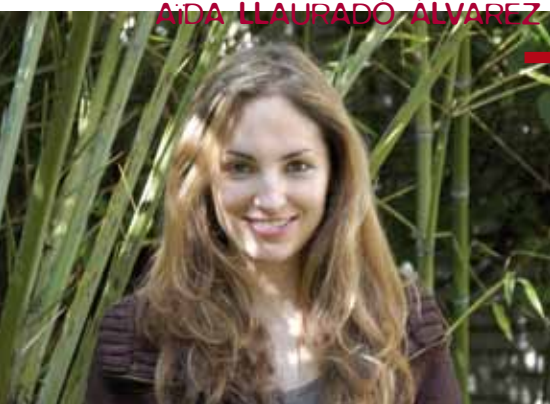

Fotografia: VAMACA

Número 2 per SANT JOAN DE VILATORRADA
facebook.com/aml1987, @albert_ml

"Els nostres pobles i ciutats es construeixen col·lectivament des de la quotidianitat o senzillament no es construeixen. Per tant, és imprescindible que els ajuntaments impulsin polítiques potents de participació ciutadana, de tots els veïns i les veïnes, també de la gent jove."

AIDA LLAURADÓ ÀLVAREZ

Número 5 per BADALONA
@AidaLaurado
A Badalona la gent jove necessitem serveis que ens orientin en la formació i ocupació al mercat de treball. Per això volem impulsar programes d'orientació i assessorament laboral, mitjançant tutories personalitzades des de la ESO.

ALBERT MARAÑÓN LEDESMA

**trenca
amb
els
tòpics!**

**llegint
combatem
el
racisme**

núm. **97**
5 2011

butlleta de subscripció

Envia aquesta butlleta a Joves d'Esquerra Verda:
Carrer Armengol 2-8, 08003 Barcelona

Desitjo rebre gratuïtament el Jovent Vull apuntar-me a Joves d'Esquerra Verda Vull rebre més informació de Joves d'Esquerra Verda

nom i cognoms

Data de naixement

estudies?

adreça

què? on?

municipi CP

treballes? en què?

telèfon e-mail

què et sembla aquesta revista?

.....

.....

Contacta amb nosaltres: joves.cat e-mail: jovent@joves.cat

(si vols pots ESCRIURE ÀMPLIAMENT EN UN ALTRE FULL)